

N:o 1.

Ank. till Riksd. Kansli den 3 Mars 1873, kl. 7 e. m.

Sammansatta Stats- och Bevillnings-Utskottets Betänkande, angående ändring af 7:de punkten i Kongl. Kungörelsen den 21 Oktober 1871 om bevillningsafgiften för spelkort m. m.

Sedan 1871 års Riksdag i sammanhang med förhöjande af kortstämpelafgiften beslutat åtskilliga förändrade bestämmelser rörande de bidrag, hvilka utaf nämnda afgift dittills utgått till en del barmhertighetsinrättningar, utfärdade Kongl. Maj:t, uppå Riksdagens underdåniga hemställan, nådiga kungörelsen den 21 Oktober nämnda år angående den af Riksdagen fastställda förhöjda bevillningsafgift för spelkort samt om kortstämpelns verkställande; och förekommer i 7:de punkten af berörda kungörelse, bland annat, ett så lydande, i öfverensstämmelse med Riksdagens beslut affattadt stadgande:

»Den genom äldre författningar åt fattigvården i landsortsstäder, der kortfabriker finnas, utaf kortstämpelafgiften anvisade andel, En skilling banko eller tre och ett åttendedels öre för hvarje kortlek, som i staden tillverkas, bör af Riksgälds-kontoret tillhandahållas de städer, der fattigvården för närvarande åtnjuter sådan inkomst; men dylikt fattigvårdsbidrag må icke utgå för andra städer, hvarest kortfabrik framdeles uppstår, och ej heller i städer, der det nu åtnjutes, i fall kortfabrikationen derstädes utöfver ett års tid blifvit afbruten.»

Enligt motsvarande stadgande i den förut gällande förordning i detta ämne, Kongl. Kungörelsen den 15 December 1854, skulle de barmhertighetsinrättningar, hvilka dittills med Staten delat inkomsten af kortstämplingen, fortfarande erhålla viss andel deraf och deribland »*barnhus- eller fattigvårdsinrättningar i landsorterna*» en skilling banko för hvarje kortlek, som å samma ort blifvit tillverkad.

Bih. till Riksd. Prot. 1873. 4 Saml. 2 Afd. 1 Häft.

Vid innevarande riksdag har Friherre G. af Ugglas uti en inom Första Kammaren väckt och till Bevillnings-Utskottet hänvisad motion (N:o 5) erinrat, att, ehuru Sammansatta Stats- och Bevillnings-Utskottet, som vid 1871 års riksdag behandlade frågan om kortstämpelafgiften, oförtydligt uttalade den mening, att de barnhertighetsinrättningar, hvilka ditills åtnjutit andelar af ifrågavarande afgift, borde vid en sådan förmån bibehållas, det likväl, vid redigerandet af Utskottets slutliga hemställan angående de bidrag, som borde utgå till barnhertighetsinrättningar i de landsortsstäder, der kortfabriker funnos, inträffat, att åt det föreslagna stadgandet i detta afseende gifvits den lydelse, som, efter att hafva blifvit af Riksdagen godkänd, återfinnes i den här ofvan intagna bestämmelsen uti 1871 års kungörelse, hvaraf åter blifvit en följd, att en icke afsedd, men ingalunda oväsentlig förändring inträdt uti ditills bestående förhållanden, i det nemligen *barnhusen* helt och hållet gått i mistning af den fördel, de ditills åtnjutit genom att erhålla ifrågavarande bidrag, som i stället tillfallit *den allmänna fattigvården*. För att åstadkomma rättelse häri och bringa den i ämnet gällande föreskriften till öfverensstämmelse med hvad som uppenbarligen varit Riksdagens mening, har motionären hemställt, det Riksdagen ville besluta, »att 7:de punkten i Kongl. Kungörelsen den 21 Oktober 1871 måtte förändras derhän, att *barnhus- eller fattigvårdsinrättningar i landsortsstäder, der kortfabriker finnas*, skulle blifva berättigade att, under de i samma punkt i öfrigt omförmälda villkor, uppbära den *fattigvården*, jemlikt samma kungörelse, nu tillagda andel af kortstämpelafgiften.»

Sedan, i enlighet med förfarandet vid 1871 års riksdag, berörda motion ansetts böra af Sammansatt Stats- och Bevillnings-Utskott behandlas, har Utskottet tagit kännedom om det vid nämnda riksdag afgifna och utaf Kamrarna godkända betänkande i ämnet och deri, på sätt motionären anført, funnit bestämdt uttalad den åsigten, att barnhertighetsinrättningarna i de landsortsstäder, der kortfabriker redan funnos, borde bibehållas vid den dem genom äldre stadganden tillagda rätt att uppbära en skilling banko för hvarje i staden tillverkad kortlek, så länge kortfabrikationen der påginge, hvaremot en dylik rätt icke borde för framtiden medgifvas för andra städer, inom hvilka kortfabriker möjligen kunde uppstå.

Af helt naturliga skäl ville Riksdagen icke, att de barnhertighetsinrättningar, hvilka redan kommit i åtnjutande af dessa bidrag, skulle beröfvas en förmån, som med afseende å dessa anstalters framtida bestånd kunde vara af icke ringa betydelse; men att Riksdagen deremot skulle hafva afsett, att dessa bidrag skulle tillgodokomma vissa landsortsstäder

såsom en lindring i deras utgifter för den dem åliggande fattigvård i allmänhet, låter neppeligen antaga sig.

På grund häraf får Utskottet, med biträdande af motionärens förslag, tillstyrka,

det Riksdagen må besluta den ändring af 7:de punkten i Kongl. Kungörelsen den 21 Oktober 1871, att den enligt samma punkt åt fattigvården i vissa landsortsstäder anvisade andel af kortstämpelafgiften må tillgodokomma de barnhus- eller fattigvårdsinrättningar i samma städer, hvilka vid tiden för utfärdandet af nämnda kungörelse voro enligt äldre stadganden i åtnjutande af sådan förmån.

Och hemställes vidare, i händelse af bifall härtill,

att Riksdagen må, med underdånig anmälan om detta beslut, anhålla, det Kongl. Maj:t tacktes utfärda allmän författning om den förändrade lydelse, 7:de punkten af Kongl. Kungörelsen den 21 Oktober 1871 i följd af Riksdagens beslut bör erhålla.

Stockholm den 3 Mars 1873.

På Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.
